

בזבים לילקוט

אין לזה זקו

כשדני מחרה עוד לא התגייס לצנחנים, הוא החליט ללכת בפעם הראשונה להתגלח אצל ספר. הוא נכנס למספרה בחדרה, סקר בבזבז את תור האנשים המחכים, ושאל את הספר בחוצפה: "כמה זמן אני צריך לחכות בשביל להתגלח?" הספר הסתכל עליו באדישות והשיב: "בערך שנה, או משהו כזה".

א. תבור, תל-אביב

שלוש העמוד

באחד במאי, החליטה מזכירות התנועה שאנחנו צריכים לעצור בתהלוכה בתל-אביב. בקיצור נסענו על משאית, כש לפתע ראינו חנות קטנה עם שלט גדול וכתוב עליו: "י. סגל, חמרי בנין". אחד החברים קיבל הברקה וצעק לבצל החנות שעמד בפתח: "שלוש אדון סגל!" מה אספר לכם, אדון סגל זה רץ שעה שלמה אחרי התהלוכה כדי לברך את מכירו האלמוני. והוא לא השיג אותנו.

דני גרן, גרעין אלעד

סופר-יטול

כשהחברה במסך תל-רעים קיבלו את ה"שטייגר" לאוברתל, הם עשו את העבודה בלי בעיות. הם פירקו את הסרקסור אחת-שתיים ואמללו הרכיבו אותו. ואז גילו החברה שנשארו להם כל מיני חלקים מיותרים. הם אספו אותם לשני ארגזים. מי יודע, אולי יום אחד ירגיש הסרקסוריסט שחסר לו איזה חלק ויבוא לדרוש אותו בחורה?

נחמן שור, חיפה

אני ואחי

כשזוריק הלך בפעם הראשונה לבקר את חברתו בבית הוריה, הוא התרגש נורא. לבסוף הוא אור עוז וצלצל ב"פעמון הוריה". אשה בגיל העמידה פתחה את הדלת וקראה בשמחה: "אה, זה אתה?"

המסכן נבהל וקיבל סיק. "לא, לא!" הוא ענה בחפזון. "זה אחי. אני סתם מחכה לו כאן".

נחום לוי, כברי

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע ב"10 ל"י. הזוכה השבוע הוא דויד ליפשיץ, העצמאות 34, חיפה.

אבידה כבדה

השבוע התנהלה השיחה בין החברה רק על השפעת האסימטיות. כל אחד בתור סיפר כמה הוא סבל ממנה. אבל כמו סיפורו של מישקה, איש לא סיפר. "אני איבדתי 54 קילוגרם בגלל השפעת האסימטיות" הכריז ברצינות עצובה. "54 קילוגרם? שטויות!" השיבו החברה בלעג. "איך אפשר להוריד כל כך הרבה ביומיים-שלושה?"

אבל מישקה עמד על שלו. "אני נשבע לכם שזה נכון. בדיוק לפני השפעת התחלתי עם בחורה שמשקלה 54 קילו, והייתי על סף ההצלחה. בגלל השפעת, היא לא רוצה לראות אותי יותר..."

משה בנדוד, תל-אביב

איך לא לקבל את המישרה

לכבוד הנהלת הבנק הלאומי:
הנני מעוניין מאד לעבוד במוסדכם. בהתחלה לא תהיה כל חשיבות לגובה המשכורת, מכיון שיש עדיין ברשותי סכום גדול שהרחחתי במועדוני הקלפים בחודש האחרון. על כן — — —

★

לכבוד הנהלת אנד:
כנהג בעל דם, שאף נהג אחר אינו מצליח לעבור אותי בכביש, וכבעל פרס ראשון בתחרות מכשולים של נהגי גיפים קרביים, אני בטוח שאני יכול להצליח כנהג אוטובוסים בקו — — —

★

לכבוד הנהלת התזמורת הפילהרמונית:
אם דרוש לכם חצוצרן לוחט, שיוודע להפיק מחצוצרה מגנינות של אמת ולא סתם סדרות של תחים מתים, הריני להציע את מועמדותי. ככוכב תזמורת "מומו ומלכי הגימבו", הופעתי — — —

★

לכבוד הפקולטה לרפואה:
זה כמה שנים שאני מחפש יעוד בחיים. ניסיתי הרבה מקצועות, אבל אף אחד מהם לא מצא חן בעיני באמת. לא מוזמן עבודתי כקצב, אבל המקום נסגר כשתפסו אותי שוחט חמורים. אז חשבתי, שאם כבר — מוטב להיכנס למשהו נקי ולנצל את כשרונותי ללמוד מקצוע אמיתי. אם תתנו לי סטיפנדיה — — —

דויד ליפשיץ, חיפה

צברינו חמודים ועוקצנים

הכברתי ליעל (4), בת השכנים, מה יהיו תפקידיה כבייביסיטר אחר ה"צהרים". את הבקבוק הזה תתני לילד, ואת זה לילדה. הבנת?"

"כן", השיבה יעל. "אבל איך אני אדע מי הילד ומי הילדה?"

מירה שולדר, נתניה

★ ★ ★
טיול הפעוטים התגנדר יורם בבוגר שמצא ושם אותו על ראשו. "למה לך הבורג?" שאלה המטפלת. "שלא יגידו שחסר לי בורג בראש!" עלון קיבוץ יגור

★ ★ ★
י. (6) מצא גרש והחליט לתרום אותו לקרדקיימת. שאלו אותו: "אבל אתה יודע לאן הולך הכסף ש" תורמים לקרדקיימת?"

"בטח", השיב גילי. "לקופת בית הילדים".
עלון קיבוץ גבים

אורי (4) בתפקיד החייל האסיץ שוייץ, ליד תותח נפוליאון. שבותל דה'הן, ירושלים

הערות-שוליים

המשטרה הקימה מחסום במבואות כפר-קאסם וירתה מעל לראשו של חי"כ ערבי שרצה להיכנס לכפר...

... בכל זאת התקדמות. לפני שנה ירו בראש.

★ ★ ★

הממשלה אישרה את התפטרות מזכירה ולא מינתה עדיין מזכיר חדש...

... יש לה כלי-כך הרבה לשכוח, שאינה זקוקה ל"מזכיר."

★ ★ ★

יום החולה, בינינו לבין הסורים, יובש כליל...

... אבל מה בוקר הזה עוד לא יצאנו.

★ ★ ★

שם חדש לאולם הקונצרטים של תל-אביב, אחרי הופעת התעלולים של דני קיי בעת קונצרט התזמורת...

... היכן התרבות?

מאגדות ההתיישבות העובדת

שני סוגים

כשרותי הגיעה למשק להב, היא הפכה לשיחתי-היום כבר בימים הראשונים. אחרי סטירתו אותה לעבוד במטבח, היא פנתה למחסן הבגדים וביקשה שיתנו לה בשביל המטבח שני סטרטוטים: אחד יבש ואחד רטוב.

להם מעמדי

באחד במאי, החברה ברביבים שרו את האינטרנציונל בהתלהבות פועלית ראויה לשמה. ביחוד את "עם עובדים ומוי רעבו" היתה להם סיבה טובה מאד לכך: האקונומית שכתה להביא לחם.

הפוך בו והפוך בו

יום אחד הופיעה על לוח'המודעות בחפצי-בה מודעה של החצרנים: "בחביות האשפה, שהן בלאו הכי כבדות, אנו מוצאים לא אחת אבנים גדולות וקטנות ואדמה שפוכה לרוב. מסתבר שמלבד

שני סוגים

לקליעה, נוהגים חברים רבים לשפוך לחביות מכל הבא ליד, כגון אבנים ש" סוקלו מהגינות, אדמה שגורפה וכיוצא בזה. אנו פונים, איפוא, אל כולכם, חברים וילדים, חוסו על כוחותינו! הש" אירו את האבנים על פני האדמה ואת האדמה מתחת לאבנים. מוטב שתהיינה האבנים כאבן שאין לה חופכין, ולא תהיינה החביות כחביות שאין לה שופ" כ"ן."

האמת, כל האמת

ועוד פתק על לוח'מודעות: זה שתלה שלמה, בחדר האוכל של גדות, ביום הולדת בנו עמיר:

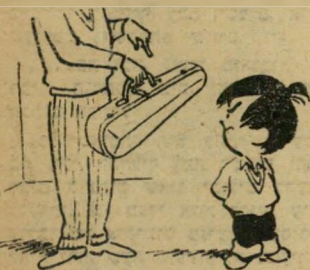
המשקל: 3,591 ק"ג.

הלידה: תקינה ללא תקלות.

שלום היולדת: מצויין.

שלום הנוולד: בוכה כל הזמן.

דמיון: לשכן.

טעות לעולם צודקת

דרושה מיד וכאופן דחוף סחורה אחראית להשגחה על 2 ילדים. (ידיעות אחרונות)

אורי גוטמן, תל-אביב

מה זה, מסחר עבדים?

רון מעי — שירי תנ"ך. (למרחב)

אורי שיקה, חיפה

שישו בני עמי.

פרצתי לתוך המכונית הגדולה כחץ משקס. (ידיעות אחרונות)

מרכי דן, תל-אביב

אסור לשוחח עם הנהג בשעת הנסיעה.

אדם הרוצה להתנגב להצהרה. (דבר)

צפריר גרעין, תל-אביב